

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

CAP/ J.nr. 2008-1388

Dato: 28. april 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 13. februar 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 194 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 194:

"I forlængelse af ministerens besvarelse af alm. del – spørgsmål 73 ønskes det oplyst, om der foreligger principafgørelser fra Ankestyrelsen, der belyser, om Ankestyrelsen deler ministerens opfattelse af "at der ikke i den sociale lovgivning er hjemmel til at frakende en person sin pension eller merudgiftsydelse i tilfælde, hvor der ikke er sket ændringer i personens individuelle forhold". Spørgeren er informeret om, at Det Sociale Nævn i Nordjylland har truffet afgørelser, i hvert fald hvad angår merudgiftsydelsen, der ikke er i overensstemmelse med ministerens opfattelse, og ministeren anmodes derfor om at indhente oplysninger, der kan be- eller afkræfte rigtigheden af denne information."

Svar:

Besvarelsen af spørgsmål 73 (SOU alm. del) har givet anledning til en række spørgsmål. Jeg finder derfor, at der er behov for at præcisere min tidligere besvarelse.

Spørgsmål nr. 73 (SOU Alm. del) tog udgangspunkt i en sag, hvor en islandsk pensionskasse for søfarende (Seaman's Pension Fund) på baggrund af ændrede kriterier i lovgivningen ændrede bedømmelsen af klagerens invaliditet således, at den tidligere tilkendte invalidepension helt bortfaldt.

Den nævnte dom vurderes ikke at have betydning for de danske ordninger, der nævnes i spørgsmål 73.

Det skyldes, at det er to forskellige forsikrings-/sikringssystemer, der søges sammenlignet. Den islandske invalidepensionsforsikring, der refereres til i

spørgsmål 73, er et forsikringssystem baseret på bidrag, og hvortil Kjartan Asmundsson har bidraget i hele sit erhvervsaktive liv som sømand.

De danske ydelser, der refereres til i spørgsmål 73 (pension og merudgiftsydelse) er universelle ydelser, der begge er reguleret ved lov og fuldt offentligt finansierede.

Såvel førtidspension som merudgiftsydelse efter servicelovens § 100 kan tildeles personer i alderen 18 – 65 år på grundlag af en konkret og individuel vurdering.

Det kan desuden oplyses, at vurderingen ved ansøgning om merudgiftsydelse normalt foretages på baggrund af oplysninger fra f.eks. samtaleskemaet fra funktionsevnetest, lægelige oplysninger med mere. Det vurderes herefter, om ansøgeren er omfattet af personkredsen og i øvrigt opfylder kriterierne for at komme i betragtning til ydelsen. Da der er tale om personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, vil en borger, der er blevet tilkendt merudgiftsydelse, normalt være berettiget til at fortsætte med at modtage ydelsen i de efterfølgende år, i det omfang borgeren kan sandsynliggøre nødvendige merudgifter over bagatelgrænsen ved de årlige revurderinger.

Svaret på spørgsmål 73 (SOU alm.del) konstaterer alene, at hvis man tidligere er tildelt hhv. førtidspension eller merudgiftsydelse, så bevarer man retten hertil, så længe man opfylder betingelserne. Dette afskærer ikke Ankestyrelsen fra at fastlægge praksis og dermed betingelserne løbende.

De enkelte kommuner har desuden pligt til at følge med i praksisudviklingen, som offentliggøres for eksempel i Ankestyrelsens Principafgørelser. Principafgørelserne er bindende retsforordninger for kommunerne. Ændringer i praksis vil derfor kunne medføre, at nogle borgere, som tidligere har modtaget merudgiftsydelse, ikke længere vil være berettiget hertil. Kommunalbestyrelsen skal dog sikre, at der træffes en afgørelse om frakendelse af ydelsen, som borgeren derefter kan indbringe for klagesystemet.

Jeg skal beklage, at besvarelsen af spørgsmål 73 ikke var tilstrækkelig tydelig i forhold til disse forbehold.

Karen Jespersen

/Karin Munk Petersen